

По-специално Nestlé обжалва решението на Общия съд, тъй като по въпроса на каква част от територията е необходимо да се установи отличителният характер, придобит чрез използване на марката, приема, че това би трябвало да е територията на Европейския съюз, т.е. на всички съответни държави членки.

- (¹) Регламент (ЕС) 2015/2424 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 година за изменение на Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета относно марката на Общността и Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2869/95 на Комисията относно таксите, събирани от Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайн) (ОВ L 341, 2015 г., стр. 21).
- (²) Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 15 февруари 2017 г. от Mondelez UK Holdings & Services Ltd, по-рано Cadbury Holdings Ltd срещу решението на Общия съд (пети състав), постановено на 15 декември 2016 г. по дело T-112/13 — Mondelez UK Holdings & Services Ltd/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост, Société des produits Nestlé SA

(Дело C-85/17 P)

(2017/C 178/05)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Mondelez UK Holdings & Services Ltd, по-рано Cadbury Holdings Ltd (представители: T. Mitcheson QC, Barrister, P. Walsh, J. Blum и S. Dunstan, Solicitors)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост, Société des produits Nestlé SA

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда да отмени следните части от решението на Общия съд по дело T-112/13:

- 1) съображенията във връзка с втората част от първото основание, изложени в точки 37—44,
- 2) съображенията във връзка с първата част от първото основание, изложени в точки 58—64,
- 3) съображенията във връзка с третата част от първото основание, изложени в точки 78—111, и
- 4) съображенията във връзка с четвъртата част, изложени в точки 144—169, и в частта от точка 177, която гласи: „Макар да е установено, че спорната марка е придобила отличителен характер чрез използване в Дания, Германия, Испания, Франция, Италия, Нидерландия, Австрия, Финландия, Швеция и Обединеното кралство“.

Основания и основни доводи

- 1) Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото във връзка със съображенията си относно втората част от първото основание, изложени в точки 37—44. Втората част се отнася до използването на марката за всички стоки, за които е била регистрирана. Общият съд е допуснал грешка, като е приел, че използването в търговията шоколадово блокче, съставено от четири надлъжни парчета с трапецовидна форма, може да се класифицира като бонбон или бисквита.
- 2) Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото във връзка със съображенията си относно първата част от първото основание, изложени в точки 58—64. Първата част се отнася до използването на марката във формата, в която е била регистрирана. Mondelez твърди, че марката изобщо не е била използвана във формата, в която е била регистрирана. Общият съд е приложил неправилни правни критерии, като: (i) не е взел в достатъчна степен под внимание извода си, че блокчето е форма, която изниква естествено в съзнанието за въпросните стоки, и (ii) се е основал на направено „спонтанно и незабавно свързване“ на формата с думата „KIT KAT“, противно на правилата, установени в дело C-215/14 Société des Produits Nestlé, EU:C:2015:604 (наричано по-нататък „дело C-215/14“).

- 3) Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото във връзка със съображенията си относно третата част от първото основание, изложени в точки 78—111. Третата част се отнася до липсата на използване на марката като указание за произход и представените доказателства в това отношение. Общият съд е приложил неправилен правен критерий, като се е основал на изводите за разпознаване или свързване. Правилният подход е да се попита дали заинтересованият кръг потребители възприема стоката или услугата, обозначена само със заявената марка, като произхождаща от определено предприятие, за разлика от всяка друга евентуално съществуваща марка, в съответствие с обосновката, изложена от Съда в дело C-215/14.
- 4) Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото във връзка със съображенията си относно четвъртата част от първото основание, изложени в точки 144—169 и в частта от точка 177, която гласи: „Макар да е установено, че спорната марка е придобила отличителен характер чрез използване в Дания, Германия, Испания, Франция, Италия, Нидерландия, Австрия, Финландия, Швеция и Обединеното кралство“. Четвъртата част се отнася до липсата на доказан отличителен характер, придобит чрез използване на марката в целия Европейски съюз. Общият съд правилно е приел, че Nestlé не е доказало, че марката е придобила отличителен характер в целия Европейски съюз и Mondelez не иска да оспорва това решение. Mondelez обаче не приема, че Nestlé е доказало в който и да е момент придобит отличителен характер за стоките в 10 държави — членки на ЕС или изобщо придобит отличителен характер. Общият съд е допуснал грешка, като е приложил неправилен правен критерий за всяка от въпросните държави членки, тъй като нито разпознаването, нито отнасянето или свързването са равнозначни на възприемането от съответните потребители на марката като разкриваща произход, както изисква критерият, установен от Съда в дело C-215/14.

**Преюдициално запитване от Cour de cassation (Франция), постъпило на 6 март 2017 г. —
Administration des douanes et droits indirects, Etablissement national des produits de l'agriculture et
de la mer (FranceAgriMer)/Hubert Clergeau, Jean-Luc Labrousse, Jean-Jacques Berthelley, Alain
Bouchet, Jean-Pierre Dubois, Marcel Géry, Jean-Paul Matrat, Jean-Pierre Paziot, Patrice Raillot**

(Дело C-115/17)

(2017/C 178/06)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Administration des douanes et droits indirects, Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Ответници: Hubert Clergeau, Jean-Luc Labrousse, Jean-Jacques Berthelley, Alain Bouchet, Jean-Pierre Dubois, Marcel Géry, Jean-Paul Matrat, Jean-Pierre Paziot, Patrice Raillot

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 49 от Хартата на основните права да се тълкува в смисъл, че не допуска лице да бъде осъдено за това че е получило недължими възстановявания при износ посредством измамни действия или неверни декларации относно естеството на стоките, за които са поискани възстановяванията, при положение че в резултат на изменение на правната уредба след настъпването на фактите, действително изнесените от това лице стоки вече са отговаряли на изискванията за получаване на тези възстановявания?

**Преюдициално запитване от Amtsgericht Hamburg (Германия), постъпило на 7 март 2017 г. —
Reinhard Nagel/Swiss International Air Lines AG**

(Дело C-116/17)

(2017/C 178/07)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Hamburg